
Гримни в гонг — і відгомін засклиться,
Вляжеться поземка горілиць.
Гави, як боксерські рукавиці,
Вчеплені на вогкому гіллі.

Сквер пойнявся перламутром насту.
Знову розтривожишся старим:
Футуриста місить «неокласик»,
Вийшовши в душі твоїй на ринг.

Їхня стріча злегка не ласкава,
Та один відважно спалахне
І відправить іншого в нокаут,
А точніше — вклинить у сонет.

Unplugged

На заздрість бармену збовтує саксофоніст
пурпур із міддю у гнутій вигрітій колбі.
Лунає перша пісня.

Підозрілі пані за столиком поруч
перешіптуються про ін'єкції.
Лиш наприкінці другої пісні
ти зрозумієш:
мовиться про косметологію.

Метелик рояля крилом повести силкується,
але заповзятливий клавішник не відпускає.
Про це, власне, ідеться у третій пісні.

Слова четвертої пісні,
на прикрість, забув соліст.

Слова п'ятої пісні
соліст на ходу складає.

Крила метелика скроплює пурпур і мідь.
Лунає шоста пісня.

Водночас на подальшій, на сьомій,
підозрілі пані замовлять
омолоджувальний коктейль.

Але в бармена залишаться
тільки молоко із медом
і кілька рядків із восьмої пісні.

Він так і перепитає:
«Омолоджувальний куплет?»